

[Justitsministeren.]

brugsorganisationerne ønsker, altsaa at følge de Linier, som det nedsatte Udvalg var naaet til Enighed om, efter at man havde forkastet det særlige juridiske Forslag om Husdyrretter. Kun paa eet Punkt er jeg gaaet imod, hvad man ønsker fra landbrugskyndig Side, idet jeg er gaaet med til Dommer Ankers Løsning, hvorefter en Dommer, der tiltræder Voldgiftsretten efter forgæves Forligsmægling, ikke alene skal være Medlem af Retten, men skal være Formand og som Formand lede denne. Det er naturligvis ikke sket for at gaa imod de Ønsker, der er fremsat fra Landbrugets Side, det er sket af rent formelle Grunde, fordi en Dommer i Kraft af sin Rutine og sit Kendskab til den Art Forhandlinger maa anses for at være bedst egnet som Forhandlingsleder, og det vilde se noget ejendommeligt ud, om han, naar han tilkaldes, skulde optræde som almindeligt Medlem.

Forslaget er med enkelte Ændringer, om hvilke jeg skal henvise til Folketingsudvalgets Betænkning — disse Ændringer er ikke af nogen større Betydning, men er formentlig alle Forbedringer eller Tydeliggørelser —, vedtaget af Folketinget med, saa vidt jeg ved, alle Stemmer, dog at man fra Venstres Side altsaa ikke kunde tiltræde den specielle Ordning, som jeg nu nævnte med Hensyn til Dommerens Stilling.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget ogsaa til dette høje Ting til hurtig og velvillig Behandling.

A. P. Hansen: Da vi i noget over 30 Aar har haft en Lovgivning paa dette Omraade omtrent af samme Omfang som den nugældende, da endvidere det Lovforslag, som vi behandler her, har været forberedt gennem et af Justitsministeriet nedsat Udvalg, og da det enstemmigt er vedtaget i Folketinget, finder jeg, efter at den højtærede Justitsminister nu har forelagt Sagen, ikke Anledning til at komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder.

Der er kun et enkelt Forhold, som jeg gerne vil nævne, og det falder nærmest ind under § 5, som ogsaa den højtærede Justitsminister var inde paa.

Det er almindelig kendt, at der gennem alle de nogle og tredive Aar, i hvilke denne Lovgivning har eksisteret, har været Uoverensstemmelse om den mellem Lægmandene og den juridiske Videnskab, og det er herom, jeg gerne vil sige et Par Ord. Da den nugældende Lov var til Behandling

i Landstinget i 1922, krævede et æret Medlem her i Tinget meget stærkt den juridiske Videnskabs Medvirken, hvilket han ogsaa stillede Ændringsforslag om. Den daværende Justitsminister gik ved anden Behandling imod disse Ændringsforslag og gav — som skiftende Justitsministre uden Hensyn til, om de maaske var enige med deres Kolleger Juristerne, altid har gjort det — Landmændene, Lægmandene Medhold i deres Anskuelse. Den daværende Justitsminister tilføjede imidlertid i Diskussionen med det ærede Medlem, som havde stillet Ændringsforslag, at han for saa vidt var enig i eller i alt Fald godt kunde tilslutte sig de Synspunkter, som Professor Munch-Petersen havde gjort gældende om, at naar der skulde afsiges en Kendelse, skulde der tilkaldes en Dommer, men at dette maatte finde sin Afgørelse i Fremtiden. Venstres daværende Ordfører gav Justitsministeren Tilslutning dertil, og man opretholdt saaledes i det væsentlige den hidtidige Ordning, hvorefter man blot, naar der efter Paaanke skulde afsiges en endelig Dom, tilkaldte en Dommer, der skulde fungere som Formand i Retten.

Det var Venstres Ministers og Venstres Ordførers Udtalelser dengang, og herefter blev Ændringsforslaget trukket tilbage, idet Forslagsstilleren udtalte, at han da maatte forvente, at Spørgsmaalet vilde blive taget op til Prøvelse, saa at de Tanker, han havde gjort gældende, kunde blive fremmet. Men altsaa, den nævnte Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag var ikke fremmed for Venstre i 1922, og jeg synes derfor, jeg har Lov til at sige, at den nuværende Justitsminister gennem dette Lovforslag har opfyldt et Løfte, som blev givet i Landstinget i 1922. Jeg forstaar derfor ikke rigtig den Opposition, som er kommet til Orde mod denne Bestemmelse, i alt Fald i det andet høje Ting.

Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde gøre. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse i det høje Ting.

Rahbek: Jeg vil begynde med over for den højtærede Justitsminister at udtale min Anerkendelse af den Maade, hvorpaa nærværende Lovforslag er forberedt igennem det Udvalg, der har været nedsat til at undersøge og overveje de gennem en Aarrække indhøstede Erfaringer. I de ca. 30 Aar, i hvilke vi har haft denne Institution, er der opsamlet et Materiale, der efter min Mening er meget værdifuldt, naar man skal tage Stilling til de Ændringer, som det kunde